

Απάντηση στην απαγόρευση επίσκεψης των παιδιών στα Φυλακισμένα Μνήματα (MSc Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδα, Φιλόλογος)

/ [Πεμπουσία](#)

Η Νέα Τάξη Πραγμάτων από καιρό προσπαθεί να αποδομήσει και να εξαρθρώσει ό,τι ιερό και όσιο έχουμε ως Ελληνισμός. Πολλές οι θεραπαινίδες της. Τώρα τους έφταιξαν τα Φυλακισμένα Μνήματα. Ο ιερός αυτός περίβολος ψυχικής ανάτασης, συντριβής αλλά και εθνικού μεγαλείου που «κρατεί μέσα του ό,τι ευγενικότερο κι ό,τι αγνότερο αναδευόταν στα σπλάχνα της δουλωμένης γης μας», όπως προσφυώς τονίζει ο ρέκτης φιλόλογος Γεώργιος Χατζηκωστής.

Κάθε φορά που φέρνω ευλαβικά τα βήματά μου σε αυτόν τον ιερό χώρο θυμάμαι τη ρήση του Θουκυδίδη για τους νεκρούς του Μαραθώνα: «Εκείνων δε, διαπρεπή την αρετήν κρίναντες, αυτού και τον τάφον εποίησαν».

Εδώ είναι θαμμένοι οι λεβεντονιοί του νησιού μας που ξεσήκωσε τις καρδιές τους ο νέος αέρας που άρχισε πριν από εξήντα και πλέον χρόνια να φυσά. Όπως ήταν φυσικό, μπροστάρηδες σ' αυτόν τον αγώνα ήταν οι νέοι που «ζώστηκαν την πανοπλία του ενθουσιασμού τους», όπως αναφέρει στο διήγημά του «Πορτοκαλόκηπος» ο Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης.

Αναντίλεκτα, τους έφταιξαν τα Φυλακισμένα Μνήματα, γιατί είναι χώρος εθνικής ανάτασης, και πρέπει να εξαλείψουμε ό,τι εθνικό, ό,τι αληθινό. Η κ. Κουρσουμπά, απαγορεύει τις επισκέψεις παιδιών του Δημοτικού Σχολείου στα Φυλακισμένα Μνήματα για να μη δημιουργούνται σ' αυτά ψυχολογικά, δήθεν, προβλήματα.

Φαίνεται ότι η κυρία Κουρσουμπά, δεν πήγε ποτέ την 1^η Απριλίου τα παιδιά ή τα εγγόνια της στα Φυλακισμένα Μνήματα, για να δει πόσοι γονείς και παππούδες κρατάνε από το χέρι τα παιδιά και τα εγγόνια τους και με ιερή ευλάβεια προσκυνούν τη θυσία την υπέροχη αυτών των παλληκαριών.

Είναι ιερές στιγμές για κάθε οικογένεια που θεωρεί καθήκον της να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά της εξ απαλών ονύχων αξίες και ιδανικά. Μάλιστα, προσωπικά, με συγκινεί το γεγονός ότι τα μικρά παιδάκια κρατούν λουλουδάκια στα χέρια τους και τα εναποθέτουν ευλαβικά στους τάφους των ηρώων μας, ενώ

οι μεγαλύτεροι τούς επεξηγούν τα γεγονότα.

Η κυρία Κουρσουμπά, δεν μπορεί να κατανοήσει ότι όχι μόνο δεν έπρεπε να διανοηθεί να προτείνει την απαγόρευση των επισκέψεων των παιδιών σε αυτά, αλλά ότι πρέπει να προτρέπει το προσκύνημα αυτό, για να γνωρίσουν τα παιδιά μας τους αγώνες και τις θυσίες που χρειάστηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς όλοι την ελευθερία μας, την τρυφή ζωή μας και τους παχυλούς μισθούς μας.

Μόνο τότε τα παιδιά μας θα γίνουν ελεύθεροι άνθρωποι, ιδιαίτερα σε μια ημικατεχόμενη πατρίδα που δεν πρέπει να αποκόπτουμε τις νέες γενιές από τις ρίζες και την ιστορία τους.

Ασφαλώς, θα υπάρχουν διάφορες σκοπιμότητες πίσω από αυτή τη δήθεν αθώα απαγόρευση. Αλλά διερωτώμαι. Με τις τόσες σκληρές βίας με τις οποίες καθημερινά βομβαρδίζονται τα παιδιά μας από την τηλεόραση και το διαδίκτυο, θα τους πειράξει μια επίσκεψη στα Φυλακισμένα Μνήματα;

Θα ήθελα να καταλήξω με τα λόγια του συζύγου μου Αριστείδη Παναγίδη, γιου του ήρωα της αγχόνης Ανδρέα Παναγίδη, του μόνου από τους γενναίους του ιερού περιβόλου μας που είχε παιδιά.

«Εμείς, όμως, θα πηγαίνουμε στα Φυλακισμένα Μνήματα. Θα πηγαίνουμε με τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας για να πάρουν μαθήματα λευτεριάς και αγωνιστικότητας, για ανάταση ψυχής και ηθικής ανύψωσης, για να γίνουν καλοί χριστιανοί και καλοί Έλληνες και να μάθουν να ακολουθούν τον δρόμο της αρετής. Για να αναπνέουν καθαρό αέρα από τις ανάσες των απαγχονισθέντων, μακριά από τον μολυσμένο αέρα που προσπαθούν να μας δώσουν να ανασαίνουμε.

Ντρέπομαι και λυπούμαι για την κατάντια μας και την κατάντια αυτών που ορίσαμε να φυλάνε τους θεσμούς και τον λαό μας».